

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 2, ročník XXIX
Neděle 25. března 2018

Z obsahu čísla

- Proč chci jít k biřmování
- Biřmování – svátek křesťanské dospělosti
- Promluva
- Mene tekel – výzva pro nás
- Nedejme prostor falešným zprávám
- Přidejme bílých růží
- Velikonoce v naší farnosti
- Z jednání pastorační rady
- Seminář obnovy v Duchu sv.
- Svatovojtěšská veselice
- Co dělají animátoři
- Akce Sluníček
- Ze života turistických oddílů
- Blíží se Noc kostelů
- Charita informuje
- Osmisměrky, vtipy

Vzkříšení k novému životu

Pro věřící čtenáře zřejmě není nic nového, že Velikonoce jsou svátky vzkříšení k novému životu. Ježíšovo vítězství nad smrtí ale získává plný význam tehdy, když tato skutečnost naplní náš současný život. Skrze naši víru v Krista jsme přijali nový život, který smrtí nekončí, ale je to také život, který by se už v současnosti měl podstatně odlišovat od života lidí, kteří Krista neznají. Je to samozřejmě odlišnost, která nemusí nutně být vidět na první pohled.

Na čem má být patrné, že Ježíšovo vítězství nad smrtí má moc proměňovat lidské životy? Prakticky to znamená, že se dokážeme vzdát toho, co chceme pro sebe, a usilujeme o to, co prospívá ke spáse nás samotných i dalších kolem nás. To, že člověk žije tímto novým životem, se ukáže, jakmile se mu daří vnášet křesťanské hodnoty života do své rodiny, mezi své kolegy v práci, mezi spolužáky ve škole, všude tam, kde je nějak v kontaktu s děním ve společnosti.

Tato moc pocházející od Krista se projevuje třeba tím, že se věřící nedají znechutit nepochopením nebo i odporem a dál umí prokazovat dobro tam, kde je to třeba. Nenechají se zvíkat netečností ostatních a vytrvale se podílejí na díle, o kterém jsou přesvědčeni, že prospívá životu směřujícímu k Bohu.

Ovšem člověk být věřící, který dosud neotevřel své nitro moci Ježíšova vzkříšení, v sobě přirozeně ani nenajde sílu k takovému novému životu. Nemá sílu k usmíření a odpuštění v narušených vztazích. Neumí milovat bližní, pokud oni nemilují jej. Uniká mu, že církev je Tělo Kristovo, ve kterém se jednotlivé části navzájem potřebují a mají si pomáhat.

Proto mé přání Vám čtenářům a všem farníkům zní: Kéž by pro Vás mohly být velikonoční svátky opět příležitostí k oživení vztahu ke zmrtvýchvstalému Ježíšovi, který jediný je pramenem toho největšího bohatství života. ■

O. Josef Zelinka

Začala příprava k biřmování

Celkem 34 lidí různého věku z naší farnosti projevilo zájem přijmout v příštím roce svátost biřmování. Někteří z nich se v následujícím textu s námi rozdělí o důvody, které je k tomuto rozhodnutí vedly. Přečtěte si je a přemýšlejte o tom, co byste na jejich místě řekli vy.

Proč chci jít k biřmování

■ Přijal jsem víru až v dospívání a svůj život s Kristem jsem objevoval postupně. Učil se žít s vírou, vytvářet si vztah s Kristem, s Bohem, s Duchem svatým, s církví a ostatními věřícími... Člověk sám ve své podstatě cítí, že každý vztah, který pro nás něco znamená, se musí neustále vyvíjet, musí růst. Svátost biřmování je tedy pro mě dalším krokem v mém křesťanském životě, v mém vztahu s Kristem. Říká se, že přijetím svátosti biřmování se katolík stává „dospělým křesťanem“, který přijme pečeť, která působí vzrůst křestní milosti. Zpečetí tak svůj vztah s Bohem, stane se jeho bojovníkem, jeho vyslancem a na posilu od Boha získá dary Ducha svatého, které mu mají v této službě napomáhat. Jinými slovy dostane Boží milosti a těch není nikdy dost. Co bych byl za člověka, kdybych nechtěl bojovat za svůj postoj, za své názory? Co bych byl za křesťana, kdybych nestál o dary Ducha svatého a o Boží milosti, že?

■ Z hodin náboženství si velmi dobře pamatuji, že přijetím svátostí vždy získáváme velké Boží milosti. Že svátosti jsou viditelná znamení neviditelné Boží blízkosti a konkrétně ve svátosti biřmování mohou od Krista získat dary Ducha svatého (dar moudrosti, rozumu, rady, síly, umění, nábožnosti a bázně Boží). Kdo by nechtěl být blízko Bohu? Kdo by nechtěl dostat tak úžasné dary? Já tedy chci! Víím, že je to pro mě i velká zodpovědnost, že nemohu jen brát, ale také budu muset něco dát. No, ale jsem ve věku, kdy každý už chce být dospělý, a když ještě nemůžu být dospělým člověkem, tak chci být alespoň „dospělou křesťankou“.

■ K biřmování jsem se rozhodl jít, abych posunul svou víru dál. Už delší dobu u sebe nevidím žádný posun a vše je pořád ta-

kové stejné. Vše už je spíš jen taková rutina. A tak jsem chtěl udělat nějakou změnu skrz biřmování.

■ Bůh má v mém životě své místo, je pro mě oporou, v těžkých chvílích stojí při mně. Můžu se mu se vším svěřit a on mě vždy podrží. A to je důvod, proč jsem se rozhodla jít k biřmování. Chtěla bych, aby Bůh věděl, že já jsem tady zase pro něj. Že chci prožít život ve víře. Že bych ráda svou víru dále rozvíjela a scházela se s lidmi, kteří to cítí stejně.

■ Chtěla jsem se ve víře posunout někam dál a taky jako vedoucí v turistickém oddíle cítím, že bych měla jít dětem příkladem. Občas probíráme na schůzkách i témata týkající se víry a já věřím, že díky biřmování budu moci dát holkám něco víc. Chci se ve víře posunout dál a být Bohu zase ještě o kousek blíž.

■ Důvod, proč jsem se přihlásila mezi prvními účastníky? Bylo to takové vnuknutí od Boha, kdy už jsem nevěděla, kudy kam. V tu dobu do našeho manželství přišel hustý černý mrak, já jsem se v tom cítila osamocená a potřebovala jsem nějaký impuls jít v životě dál. Cítila jsem se poloviční a chtěla jsem se někam posunout. Další z důvodů je ten, že bych se ráda stala kmotrou, ať už při křtu nebo některému z dalších biřmovanců, a byla tak přínosem pro farnost nebo darem pro každého kolem nás. (Babička, která už je u Pána v nebi, by z toho měla obrovskou radost).

■ Biřmování pro nás znamená dostat od Ducha svatého touhu, motivaci, zapálení, disciplínu pro to, abychom dokázali měnit svět k lepšímu, abychom nemarnili čas a využívali ho k tomu, co má pro nás Bůh nachystané spolu s dary, kterými nás obdařil. Chtěli bychom cítit Boží přítomnost na naší cestě životem a v těžkých rozhod-

nutích a nechat se Duchem svatým vést.

■ Přihlásil jsem se na biřmování, abych se přiblížil k Bohu blíže a posílil jsem se ve své víře, osvojil si křesťanské zásady a poznal nové lidi.

■ K přípravě na biřmování jsem se po mnohaletém odkládání a přes vědomí náročnosti přípravy nakonec rozhodla proto, abych byla připravena předat víru další generaci v naší rodině. Ráda bych šla jednou za kmotr znovučatům, budeme-li jimi někdy obdarováni. Dále si uvědomuji, že s přibývajícím věkem roste význam víry jako posily na stále namáhavější cestě životem. Také věřím, že prohloubení vzdělání v této oblasti mě může vnitřně obohatit,

otevřít nové obzory.

■ Proč přijmout svátost biřmování? Protože je to další krůček v životě s Bohem. Přestože jsem přijal křest ihned po narození a později i svátost eucharistie, které již umožňují plný křesťanský život, stále cítím, že by to mohlo jít o kousek dál. Biřmování může být dalším významným krokem, jak se stát dospělým křesťanem. Doufám, že ve společenství stejně „postižených“ lidí se posílím ve víře i lásce k Bohu i lidem. Věřím, že svátost biřmování mě vylitím Ducha svatého blíže přitáhne k Bohu a nestane se pro mě jen, jak říkají bratia Slováci, „slavnostním rozloučením s církví za účasti biskupa“.

Biřmování – svátost křesťanské dospělosti

Tak jako při křtu se rodíme k novému životu – stáváme se Božími dětmi, tak přijetím biřmování se stáváme dospělými křesťany, kteří jsou připraveni žít křesťanský život v celé jeho plnosti. Děje se tak přijetím darů Ducha svatého, které nás uschopňují plně ve víře žít, neochvějně ji vyznávat a obhajovat, a to i za cenu obětí a křížů.

Svátostí biřmování se nám od Boha dostává obrovské duchovní bohatství: naši duši naplní dary Ducha svatého. Jako první je v plnosti obdrželi apoštolové o Letnicích a v jejich síle pak neohroženě hlásali Kristovo učení. Ti, kdo uvěřili a dali se pokřtít, dostali pak „dar Ducha svatého“ (Sk 2, 38). Od té doby udělují nástupci apoštolů (biskupové) dary Ducha skrze vkládání rukou, což se považuje v tradici církve za původ svátosti biřmování.

Svátost biřmování uděluje biskup vztažením rukou nad biřmovance s prosbou o dar Ducha. Modlitbou na ně svolává „Ducha Utěšitele“, aby jim dal ducha moudrosti a rozumu, ducha rady a síly, ducha poznání a lásky (zbožnosti) a naplnil je duchem bázně Boží. Pak následuje podstatný úkon, kdy biskup maže biřmovance na čele křížem – posvěceným olejem – se slovy: „Přijmi pečeť daru Ducha svatého“. Následuje dotek na tvář s pozdravem:

„Pokoj s tebou“.

Biřmovanec je osloven novým jménem, které si sám zvolí. Zpravidla si za patrona volí světce, který je mu osobně blízký a jehož příklad víry je pro něho výzvou či inspirací. Přijetí svátosti biřmování stvrzuje kmotr, který je svědkem, ale má být také rádcem a oporou v duchovním životě biřmovance.

Svátost biřmování stejně jako svátost křtu se uděluje jen jednou v životě. Vtiskuje totiž do duše nezrušitelné duchovní znamení, které stvrzuje, že Ježíš Kristus vtiskl křesťanovi pečeť svého Ducha a přijal ho za svého svědka, aby bez bázně vyznával svou víru a podle ní žil v dobách příznivých i méně příhodných. ■

Alois Orlita

Promluva 6. neděle v mezidobí

Bratři a sestry, ať jíte, ať pijete nebo cokoli jiného děláte, všechno dělejte k Boží oslavě. To jsou slova apoštola Pavla z dnešního druhého čtení. Pěkně z toho vyplývá, že Boha neoslavujeme jen při bohoslužbách nebo při večeru chval, ale dokonce i tím, jak jíme nebo pijeme, můžeme Boha oslavovat. Tak se zkusme zamyslet, v jakém případě je třeba naše jídlo a pití oslavou Boží. Když jsme se jako bohoslovci ocitli u stolu, kde bylo hodně dobré, vždycky znovu někdo neváhal připomenout, že když křesťan jí, církev roste. Tak ale zřejmě svatý Pavel nemyslel.

Každý pokrm je dar Boží, takže k jeho oslavě slouží už to, když si to při každém jídle uvědomíme a za tento dar poděkujeme. Není asi snadné si na to vzpomenout, když někdo nebyl od malička veden k tomu, aby se před jídlem pomodlil. Pokud se ale rozvíjí naše víra v tom duchu, že se učíme vnímat Boží blízkost v nejrůznějších okamžicích dne, pak takové zastavení u jídla je dobrou příležitostí na krátkou modlitbu.

Samozřejmě není nutné, aby to byla pokáždé hlasitá modlitba, která budí pozornost jiných přítomných lidí. Dobré je už to, když poděkujeme aspoň v duchu. V prostředí nevěřících na jednu stranu nevidím jako nutné prosazovat si prostor na modlitbu u stolu, aby se tím někdo cítil omezován. Ale potichu se jednoduše přezehnat nemusí nikomu vadit a přitom to je nenásilným svědectvím o našem životě s Bohem a toho, že se za víru nestydíme.

Nejrůznější nápoje se většinou používají ke zcela jiným oslavám než k oslavě Boží. K té slouží, když se snažíme být obrazem Božím, jenže oslavy v jiném duchu s přemírou pití způsobí, že člověk je spíš pod obraz Boží. Přesto i o různých nápojích s obsahem alkoholu říkáme, že je to dar od Boha. V Bibli v žalmu 104 je dokonce řečeno o Bohu: Dáváš víno pro ra-

dost lidskému srdci. Proto i posezení u skleničky může být k oslavě Boží, když jsou při tom lidé shromáždění v Ježíšově jménu a on je uprostřed nich. Když byl Ježíš pozván na svatbu, tak dokonce se tam sám zázračným způsobem postaral o to, aby svatebčané měli co pít. Kdyby ho mezi sebe nepozvali, tak by byli na suchu. Když se lidé spolu baví a radují čistým krásným způsobem, pak je tím oslaven také náš Pán, který je uprostřed nich. Samozřejmě je to možné jen tehdy, když se

Zkusme se zamyslet, v jakém případě je naše jídlo a pití oslavou Boží.

zdroj radosti nehledá v množství pití, ale ve vzájemném přátelství mezi lidmi a s Bohem.

Samozřejmě že jídlo i pití může člověka od

Boha i odvádět podobně jako každá záliba nebo činnost, které se věnujeme. To nastává v okamžiku, kdy tomu začneme věnovat víc pozornosti, než je dobré. Na alkoholu to bývá asi nejvíc patrné, ale i každá jiná záliba nás může ovládnout tak, že nás bude spoutávat a začne nám Boha zastiňovat. Dokud se dokážeme čistě a svobodně radovat z nějaké záliby nebo koničku tak, že to slouží dobře naplněnému životu, pak je tím i Bůh oslavován.

V okamžiku, kdy tomu ale začneme podřizovat svůj život a necháváme stranou jiné důležité věci i naši spásu, pak je nutné najít sílu k tomu takové věci se vzdát. Vidíme, že stejná věc, která v životě jednoho člověka slouží k oslavě Boha, může v životě druhého vést k jeho záhubě.

Proto nikdy nemůžeme odsuzovat a zavrňovat nějaké druhy činností a zájmů jen proto, že se kvůli tomu někdo dostal na šikmou plochu. Zavrženíhodné je jedině to, když s nimi člověk špatně zachází. Člověk by si přitom nikdy neměl zakládat sám na sobě, že jemu nehrozí, aby se nechal nějakým ovládnout. Vždycky se najde nějaká oblast, ve které se projeví lidská slabost.

Jakmile si ale umíme svoji slabou stránku uvědomit a přiznat, pak víme, kam

potřebujeme Ježíše zvát, aby nás chránil. Někdy můžeme být v situaci, kdy potřebujeme, aby udělal opačný zázrak než v Káně Galilejské a proměnil víno ve vodu. To znamená, aby proměnil to, co nás láká a ovládá tak, že se to stane neškodným. Kdysi jsem četl svědectví člověka, který se nemohl zbavit kouření, ale modlil se za to. Pak uslyšel vnitřní hlas, že už měl poslední cigaretu. On tomu nechtěl věřit a zapálil si. V tu chvíli se mu udělalo tak špatně, že už si nikdy nezapálil.

Takový zásah Boží pochopitelně nemůžeme očekávat automaticky. Můžeme si

být ale jistí, že jakmile bychom se nechali něčím spoutat a ovládat, on nám určitě chce dát potřebné síly k tomu, aby nás osvobodil. Jenom o tu moc Boží musíme opravdu stát a učit se, jak jí dát prostor a jak se moci Božího ducha otevírat.

Jisté je, že jen svými přirozenými silami nikdy nemůžeme Boha ve svém životě oslavit tak, jak mu náleží. Jedině když náš život zcela ovládne Duch svatý, on dokáže způsobit, aby opravdu všechno, cokoli děláme, sloužilo k oslavě Boží. ■

O. Josef Zelinka

MENE TEKEL – výzva i pro nás

MENE TEKEL – tento tajemný název je převzat z Bible a v překladu značí naléhavé varování před pohromou a hrozcím zlem. Pod tímto názvem je od roku 2007 pořádán v Praze na konci února nekomerční festival proti totalitě, pro paměť národa s cílem připomínat historické mezníky naší země, ale i dalších států Evropy s přesahem do částí světa, kde jsou porušována základní lidská práva.

Projekt vznikl z úcty odkazu politických vězňů, na které se tak trochu v našem mírovém porevolučním žití zapomnělo. Jelikož patřím mezi DCERY POLITICKÝCH VĚZŇŮ – jméno spolku, který se na festivalu MENE TEKEL pravidelně schází, ráda bych se s vámi podělila o pár postřehů a poznatků. Já měla to štěstí v neštěstí, že jsem tyto hrůzné příběhy o zatýkání mých rodičů a jejich přátel odposlouchala jen z vyprávění, neboť jsem se narodila až po jejich návratu z těchto „bolševických lázní“, ale ženy - dcery, které podávají svědectví na tomto festivalu studentům, ty zažily násilné odvedení svých rodičů do kriminálu na vlastní kůži a oči.

Nechci dopodrobna popisovat, co se dělo za mřížemi, ani co prožívaly rodiny doma. To snad všichni vědí, mají načteno, nebo zhlédnuto v různých filmech a litera-

tuře. A právě proto, že je společnost tak dobře informována o zrůdnosti minulých režimů, nelze pochopit, jak je možné, že lidé, ba dokonce věřící lidé, kteří vyznávají určité hodnoty, jak morální tak duchovní, si do budoucna volí své strany, své představitele, kteří neznají jiné hodnoty než materiální.

Nemáme moralizovat, všichni jsme chybuující. Avšak minulý čtyřicetiletý režim porušoval základní mezilidský zákon, desatero, od A až do Z. Víru v Boha chtěl vymazat z mysli všech lidí. Odpouštět se musí, ale zapomínat nikoliv. Někdy se historie může opakovat, byť kulisy jsou zcela jiné. Název MENE TEKEL odkazuje k Bibli a proroctví o zodpovědnosti každého člověka za své činy. A proto mějme na paměti, že jsme zodpovědní za budoucnost svou i našich dětí. Neopakujme dějiny, se kterými máme tak trpké zkušenosti svým špatným rozhodováním.

Myslím, že křesťané by měli stát vždy na straně pravdy, hájit a bránit určité hodnoty, i když z toho neplynou žádné výhody. Příkladnět se a volit minulé zločinecké režimy, strany a lidi, co s nimi měli cokoli společné, znamená jednoznačně stát na straně zla. ■

Jana Arbanová

Nedejme prostor falešným zprávám

Na posledních prezidentských volbách bylo názorně vidět, jak na nás působí televize, rozhlas nebo internet, jak snadno dokáží nepravdivé a špatné zprávy ovlivnit lidi. Hlavním úkolem médií dnes není přinášet pravdu, ale mít co nejvíce čtenářů nebo posluchačů, a protože negativní zprávy se šíří vždy lépe, dávají média přednost právě jim. Část z nás si to však nepřipouští a pořád věří, že to, co přináší internet a televize, je vždy pravda.

Žijeme ve změti informací

Žijeme v komplikované době a ve změti informací pravdivých i nepravdivých, zavádějících nebo poskytujících jen neúplnou pravdu. Zvláště my křesťané bychom neměli věřit všemu, co se kde objeví. V jednom moderním zpovědním zrcadle jsem u příkázání „Nevydaš křivého svědectví“ četl tyto otázky: „Snažím se získat co nejvšestrannější obraz skutečnosti – nebo neberu pravdu vážně? Nejsem lehkověrný, nevěřím nekriticky všemu, co slyším?“

Podobné zprávy se nevyhýbají ani životu církve nebo naší farnosti. Možná z internetu i vám doplnily nesnášenlivé maily Byzantsko katolického patriarchy. A dezinformace o tom, na čem se usnesla farní rada (a co se není v zápisu), se občas šíří i v našem farním společenství.

Jak poznat falešnou zprávu

Obranou proti těmto podvodům je především rozumné uvažování. V této souvislosti mě často napadá věta z Lukášova evangelia: „Ale Maria to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom.“ Rozvažujeme o obsahu podobných zpráv i my?

Můžeme pít po pravdivosti informace a ověřovat si ji z více zdrojů, i například na samotném internetu. Není to důvod kliknout občas na jinou adresu než tu, kterou používáme nejčastěji? Nebo se podívat na jiný televizní kanál?

Lze také sledovat stránku www.hoax.cz, která takové falešné zprávy shromažďuje a uvádí k nim oficiální vyjádření.

Můžeme se zeptat těch členů rodiny (i farní), kteří mají o světě větší přehled, nebo známých, kteří mají naši důvěru. V otázkách církevních může pomoci kněz.

Osobně se mi zdají být podezřelé takové maily, které neuvádějí zdroj, na jejichž základě byl mail napsán, nebo které mně posílá neznámý člověk.

Za zvlášť záluďné považují maily, kde sice odesílatel přepíše k textu nějakou větu, ale často jen „Prosím o modlitbu,“ nebo „Modlete se, aby to tak nebylo“. Jak s humorem řekl jeden člověk, prosba o modlitbu je u nepravdivé zprávy jen zárukou toho, že mail se bude podstatně rychleji šířit.

Nešířit nepravdivé zprávy

Nestačí ale jen věřit pravdě a neposlouchat zlo. Také je potřebné dobrým zprávám pomáhat na svět a špatné zprávy nešířit. Mám na mysli ty řetězové maily, které příjemci jediným kliknutím myši a bez uvažování rozesílají dál. Kdyby aspoň krátce do mailu napsali, co si o věci myslí! Nemusí jít jen o maily, facebook je také mocnou zbraní v šíření zpráv a diskuse po mši u kostela nebo na zastávce MHD se svým dosahem dá se sociálními sítěmi srovnávat. Když podáváte skupině ostatních nějakou informaci, ať už na facebooku nebo při čekání na autobus, uvažujete, kolik pravdy v ní je?

Velikonoce jsou velkou příležitostí

Bližší se Velikonoce – velká příležitost k šíření zpráv, dobrých i špatných. Na jedné straně stojí takové informace jako např. že Ježíš byl looser, provokatér státní moci, kterého nakonec ukřižovali, skončíme stejně jako on, víra je k ničemu, od nemoci a neštěstí nás nezbaví. Na druhé straně se nabízí názor, že Bůh je pravda, že člověk je stvořen ke konání dobra a že svět je k tomu báječně uzpůsoben, že doba od Velkého pátku do Velikonoční neděle je dobou naděje... Je na nás, čemu budeme věřit a jaké zprávy budeme šířit. ■

Pavel Ludvík

Přidejme bílých růží, ne červených

V mládí na mne velmi silně zapůsobila kniha lékařky a spisovatelky Valji Stýblové – Mne soudila noc. Vypráví o osudu medika Jana a jeho kamaráda, kteří nelegálně prováděli potraty. A to do té doby, než Jan špatně podanou injekcí morfia zabil svou sestru, na které se při pitvě ukázalo, že ani těhotná nebyla. Celou noc pak rozvažoval o morálních a etických otázkách spojených s interrupcemi a od přivolaného lékaře se dozvěděl, že se sám narodil až poté, co jeho matce rozmluvili potrat.

Na tuto knihu si vzpomenu vždy, když se ke mně dostane informace o Národním pochodu pro život a rodinu. Letos se tato akce bude konat 7. dubna 2018 v Praze. Je hlasem ve společnosti a jsem ráda, že i já svou účastí mohu přispět k pozitivní změně, ke změně smýšlení. Byla jsem na něm asi třikrát. Naše přítomnost na akci vyjadřuje, že nám záleží na druhých, zvláště na těch nejbezbrannějších, a že je třeba chránit život od početí do přirozené smrti, že si vážíme nejvzácnějšího daru a nesouhlasíme s těmi, kteří se domnívají, že mají právo zabít své počaté dítě.

Z tohoto důvodu sem putují tisíce lidí z celé republiky, jednak aby se navzájem povzbudili a podpořili tuto myšlenku, a také aby se přesvědčili, že největší zbraní je modlitba, neboť potraty rok od roku mírně klesají. Cílem pochodu je také ukázat, že není nutné volit umělý potrat, že existují lidé, kteří jsou ochotní pomoci každé nechtěně těhotné ženě – linkou pomoci Nesoudíme – pomáháme.

Mše svatá za život v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha začne v 10.30 hod. Letos budou přítomni čeští a moravští biskupové, hlavní celebrant bude Dominik kardinál Duka OP. K oltářům jsou vždy přinášeny bílé růže v počtu narozených dětí za jeden den v České republice a červená růže za každé usmrcené dítě potratem – velmi působivé. V loňském roce to bylo 316 růží bílých a 63 červených.

Po mši svaté pokračuje program pro

velké i malé na Klárově. Odsud půjde pochod Národní třídou až na Václavské náměstí k soše sv. Václava, kde program pokračuje, zazní výzvy k životu, závěrečné požeňování a bývá zpíván svatováclavský chorál.

Pak se pokojně lidé rozcházejí a mohou obdivovat krásy našeho hlavního města. Doprava tam i zpět je pro zájemce zajištěna zvláštními vlaky, i z Otrokovic pojedou v 6.14 hod. (bude ještě upřesněno) a na hlavním nádraží budou dopoledne přistaveny autobusy, které pojedou na Pražský hrad.

Na pochod přijíždějí početné rodiny, často i s malými dětmi a možná nejen pro mne je dojemné vidět malé i batolící se děti s batůžkem na zádech, děti v kočárkách nebo na krku tatínků. Obdivuji tyto rodiny, které sem přijedou zdaleka, aby se svou obětí z cestování a svou přítomností postavily za život a daly tak najevo, že jim záleží na budoucnosti našeho národa. Dokazují, že i v dnešní době je možné mít více dětí a že rodina a ochrana života je důležitá zvláště v dnešní době.

A co my ostatní? Kromě účasti můžeme tuto akci podpořit také modlitbou. Nebo začneme přemýšlet, co můžeme udělat konkrétně pro život a rodiny zde v Otrokovicích. A myslíme na toto hlavně při volbách a volme takové politiky, kteří tradiční rodinu a právo na život podporují a jasně dají najevo svůj názor a postoj.

Kéž by jednou nastala v naší společnosti změna veřejného mínění a pochod pro život se nemusel vůbec konat. Kéž by se i v řadách křesťanů ctilo 5. přikázání. Kéž by už žádná žena nebyla nucena lékařem nebo dokonce někdy i svými nejbližšími jít na interrupci. Říkala jsem si, když Anička Zelíková z Napajedel mohla obětovat Bohu svůj mladý život na smír za nenarozené děti, proč bych já nemohla udělat něco tak málo, jako je obětovat cestovné do Prahy, svůj čas a podpořit tuto dobrou akci. ■

Miloslava Zlatušková

Přehled aktuálních farních zpráv

Velikonoční obřady v naší farnosti

Den		Otrokovice	Kvítkovice
Zelený čtvrtek 29. 3.	Památka večere Páně	18:30	
Velký pátek 30. 3.	Památka umučení Páně	15:00	
	Křížová cesta		9:00
Bílá sobota 31. 3.	Přístup k Božímu hrobu	9:00–19:00	
	Velikonoční vigilie	20:00	
Velikonoční neděle 1. 4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	7:30, 10:30	9:00
Velikonoční pondělí 2. 4.		7:30	9:00

Z jednání pastorační rady farnosti 5. 2. 2018

■ K příležitosti svátku patrona farnosti sv. Vojtěcha proběhne v neděli 22. dubna odpolední program s koncertem souboru Žesťová harmonie. Po koncertu je v plánu posezení a volná zábava.

- Byly vzneseny návrhy na vyznamenání farníků za dlouholetou činnost ve farnosti.
- Svatovojtěšská veselice se bude konat v sobotu 21. dubna.
- V neděli 13. května odpoledne v 15 hodin proběhne zasvěcení farnosti Panně Marii. Poté bude v suterénu pokračovat oslava Svátku matek.

Příležitost ke svátosti smíření

Ve farním kostele na Květnou neděli 25. 3. od 16:00 do 18:00 hod. za přítomnosti více zpovědníků. V pondělí 26. 3. u sv. Michaela hodinu přede mší, ve středu 28. 3. u sv. Vojtěcha rovněž hodinu přede mší a v Kvítkovicích u sv. Anny v úterý 27. 3. od 18:00 hod. Jelikož se o víkend 24.–25.3. posouvá čas, budou večerní mše sv. až v 18:30 hod.

Příprava na biřmování

Na biřmování se přihlásilo 34 zájemců. Příprava se rozběhne po Velikonocích a potrvá přibližně 14 měsíců, do nichž se nepočítají prázdniny.

Úvodní setkání biřmovanců proběhlo v pátek 16. 3. 2018 v suterénu. Po vzájemném seznámení byli biřmovanci rozdělení do dvou skupin. Jedna se bude připravovat v pondělí a druhá v pátek.

Pohřby za poslední období:
Monika Motyčková

V dubnu začne seminář obnovy v Duchu svatém

Souběžně s přípravou na biřmování je v plánu nabídnout věřícím v naší farnosti Seminář obnovy v Duchu svatém. Je to totiž možnost, jak už biřmování věřící mohou udělat něco pro vlastní obnovu této svátosti.

Bůh chce působením svého Ducha stále obnovovat svou církev a dávat jí životaschopnost. Proto také cílem tohoto semináře je pomoci účastníkům, aby zakusili nové naplnění Duchem svatým a to tím samým Duchem, kterým byli naplněni apoštolové v den Letnic. Pro někoho to může být mocné, život proměňující vylití Ducha svatého. Pro jiného je to Boží dotek nijak zvlášť výrazný, ale přesto důležitý a působivý. Smysl to tedy má pro člověka, který už ví, že chce naplno žít s Kristem, že stojí o jeho vedení a také chce být Bohu k dispozici podle jeho vůle.

Někteří naši bratři a sestry prožili seminář obnovy a vedlo je to k tomu, že pak vytvořili modlitební společenství a byli také schopni zapojit se zejména do pořádání kurzu Alfa.

Prohloubení otevřenosti pro působení Ducha svatého se může projevit v řadě oblastí duchovního života. Především v přístupu k modlitbě, ke schopnosti ujmout se nějaké služby, v tom, jak člověk využívá svátost smíření, jak je otevřený pro Boží vnuknutí, jak objevuje Krista v eucharistii, nebo jak vnímá Boží slovo a jaké místo získá Bible v jeho životě.

Samozřejmě že seminář obnovy není jediná cesta, jak se plně otvírat působení Ducha svatého. Mnohé zkušenosti se dostávají jindy a jiným způsobem. V tomto semináři jsou ale tyto různé zkušenosti soustředěny do jednoho programu, a proto je možné právem očekávat, že během něj se člověk novým způsobem Duchu svatému otevře, nebo to aspoň nashromáždí proces, který k tomu povede.

Je nutné brát v úvahu, že takový seminář není pro každého věřícího. Je k tomu nutné splňovat určité předpoklady. Hlavním předpokladem je, že zájemci o takový

program budou očekávat nové působení Ducha svatého. Pochopitelně s tím souvisí i další předpoklady, kdy se člověk už také snaží žít v souladu s Božím řádem a Desaterem. Není podmínkou, že to dokonale zvládá, ale že se o to snaží. Za tím účelem také využívá svátost smíření, posilu k tomu se snaží nacházet v eucharistii, tzn. v účasti na mši svaté a ve svatém přijímání. Dobrým předpokladem je také být biřmovaný.

Zkušenosti ovšem ukazují, že naplnění Duchem svatým se může projevit i u člověka, který není biřmovaný a v Novém zákoně ve Skutcích apoštolů máme svědectví, že poté, co uvěřili, byli naplněni Duchem svatým i lidé, kteří ještě nebyli pokřtěni. Tehdy k tomu ale měl Bůh zvláštní důvod. Pokud ale nějaký zájemce není biřmovaný, nebo se ani dosud nedostal k přijímání a svátosti smíření, pak účast na takovém semináři bude mít význam za předpokladu, že to pojme jako součást přípravy na tyto svátosti.

Po organizační stránce je základem deset setkání, které ale podle aktuální potřeby je možné rozšířit. Oproti kurzu Alfa je tam podstatný rozdíl. Protože je to pro věřící, kteří chtějí jít do hloubky, už se tolik neklade důraz na tu přirozenou lidskou stránku, ale víc na duchovní oblast. Proto se v programu už nedává prostor pro posezení u stolů, občerstvení, ani pro volné diskuze. Podobné je pouze to, že se probere určité téma a ve skupinkách jsou pak účastníci vedeni zejména k modlitbě za to, co z tématu vyplývá. O tématech se nějak víc nediskutuje, ale hovor se zaměřuje hlavně na zkušenosti a svědectví k tématu tak, aby z toho vyplynulo, za co je důležité se modlit. A aby to splnilo účel, každý účastník si má i sám doma pravidelně vyhradit čas na ztišení a modlitbu vzhledem k tomu, co vyplynulo z konkrétního setkání.

V případě zájmu je v plánu začít po Velikonocích a využít pondělní večery jednou za dva týdny od 19:30 do 21 hod. ■

O. Josef Zelinka

**LODNÍ SPOLEČNOST SV. VOJTĚCHA
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA**

XVIII. SVATOVOJTĚŠSKOU VESELICI „VZHŮRU NA PALUBU“

**VYPLOUVÁME 21. DUBNA 2018
Z PŘÍSTAVU SOKOLOVNA OTROKOVICE**

**NALODĚNÍ VŠECH PASAŽÉRŮ PROBĚHNE OD 19:30 HOD.
VE 20:00 HOD. ZVEDÁME KOTVY A VYPLOUVÁME NA MOŘE ZÁBAVY
NÁVRAT DO PŘÍSTAVU JE NAPLÁNOVÁN VE 2:00 HOD.**

**SLAVNOSTNÍ PŘÍPITEK S KAPITÁNEM (WELCOME DRINK ZDARMA)
K POSLECHU I TANJI HRAJE SKUPINA QUATRO
DRESS CODE: NÁMOŘNICKÝ NEBO SPOLEČENSKÝ ODĚV**

**UBYTOVÁNÍ VE ČTYŘLŮŽKOVÝCH KAJUTÁCH
CENA LODNÍHO LÍSTKU: 175 Kč
LÍSTKY JE MOŽNO ZAKOUPIT 8. A 15. 4. 2018 PO OBOU MŠÍCH SV.**

Zprávy ze života farnosti

Co vlastně dělají animátoři zlínského děkanátu?

Určitě jste už někteří zaregistrovali akce, na které zavítá spousta mladých od nás z farnosti, ale můžete tam potkat i některé neznámé tváře. Posledním takovým setkáním byla Adventní duchovní obnova u nás v Otrokovicích. A právě tohle mají na starosti animátoři zlínského děkanátu. Název možná zní pro některé zdlouhavě a nesrozumitelně, ale jsou to vlastně takoví „prostředníci“, díky kterým se tyto akce dostávají do povědomí každé farnosti.

Podstatou je, aby se mladí z farností zlínského děkanátu společně potkávali, mohli se navzájem poznat, pomoci si v cestě za vírou a také třeba načerpat nové nápady z jiných farností. Každou farnost zastupuje jeden či dva lidé a ti se účastní pravidelných schůzí, kde se řeší vše, co se děkanátu týká. Za Otrokovice jsou animátoři dva – Tom Janeček a já. Aktuálně je nás ale za celý děkanát celkem 13.

Musím určitě zmínit i otce Martina Vévodu, který působí ve Velkém Ořechově a pravidelných schůzí se také účastní. Prá-

vě on sám je vždy nevyčerpatelným zdrojem vtipů a dobré nálady, kterou rád rozdává všem kolem. Momentálně se pro mládež pořádají 4 akce za rok, a to Toulky děkanátem, Adventní duchovní obnova, Pěší pouť za studenty a Děkanátní setkání mládeže.

Poslední akcí bylo právě ono Děkanátní setkání mládeže. Uskutečnilo se v sobotu 17. března v kostele na Jižních Svazích. Mottem letošního setkání bylo Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Na toto téma promluvil hlavní host P. František Bezděk. Součástí setkání byly také přednášky a workshopy.

Animátorská skupina je asi pro spoustu z vás velkou neznámou. Proto doufám, že jsem Vám alespoň trochu přiblížila činnost animátorů a snad i některé povzbudila k tomu, aby se nebáli a těchto akcí se někdy také účastnili. Pokud byste se chtěli o animátorech dozvědět více, tak navštivte webovou stránku: mladez-zlin.webnode.cz. ■

Janča Ludvíková

Ze života turistických oddílů mládeže

■ První pátek v měsíci únoru jsme se všichni mohli potkat na Večeru chval. V ten samý den kluci vyrazili na ministrantský turnaj do Zlína na Jižní Svahy, pořádaný O. Martinem Vévodou. Klukům se nepodařilo navázat na úspěchy z loňského roku, ale i tak jim patří velký dík za reprezentaci a bojovného ducha.

■ Na začátku postní doby se na našich webech objevilo několik tipů, jak ji dobře prožít, např. postní výzva, kdy je na každý den přidělen jeden úkol, který má zlepšit náš život.

■ Měsíc únor přinesl taky zajímavé akce v době pátečních Nealko barů. Jeden z nich se nesl v duchu vzpomínek na staré tábory a akce, promítaly se fotky, videa a k prohlédnutí byly taky tomácké kroniky. Další z barů dal možnost všem hlavičkám zkusit vyřešit několik hlavolamů.

■ Na začátku března se v naší farnosti pořádala akce Misijní koláč. Díky našim dětem a hlavně babičkám jsme vybrali 10 252 Kč! Díky všem, co přiložili ruku k dílu, i těm, co přispěli.

■ V rámci postní přípravy jsme s mladými vyrazili na děkanátní setkání ve Zlíně na Jižních Svazích. Poslechli jsme si promluvu o. Františka Bezděka a společně s ostatními mladými prožili křížovou cestu.

■ Březen dále pokračoval víkendovkami. Na akci vyrazily nejstarší Lišky na nedaleký Provodov a užily si víkend s lehce detektivním nádechem. Pryč z města vyrazily také holky ze skupinky Sluníček. Ty se vydaly na jednu ze základen naší tomácké asociace – na Polanu. Naopak kluci ze Žraloků v rámci svého celoročního rytířského klání vyrazili na víkendovku do Jeníků. ■

Přespání Sluníček aneb Hledá se Superstar!

V sobotu 14. 1. jsme se v suterénu kostela s holkama ze Sluníček setkaly na přespávání a to se soutěží Superstar! V rámci přespání totiž proběhla soutěž Hledá se Superstar, kdy jsme si připravily různá čísla – scénky, pívecké či taneční vystoupení. Jakmile jsme postupně dorazily, nachystaly jsme stoly, tak abychom viděly na soutěžící - nás. Když bylo vše nachystáno, začala naše velkolepá show.

Ze všeho nejdřív porotkyně Kačka vše zahájila a poté jsme losovaly, v jakém pořadí budeme vystupovat. No a jak jinak, já a Verča Šibravová jsme byly první a po nás následovala všechna další čísla. Všechna vystoupení se povedla a získala veliký potlesk, dobře jsme se bavily. Vítězem se stala Anička Janotová s hudebním vystoupením!

Až jsme ukončily Superstar, přesunuly jsme se do zadní místnosti suterénu, kde jsme si zahrály nějaké hry, zazpívaly jsme si písničky z Hlaholu a pomodlily jsme se. Potom jsme si ještě zahrály hru na zamyšlení. Po jejím skončení jsme se uvelebily do spacáků a dívaly se na film Bůh není mrtvý. U dalšího filmu holky postupně usí-

naly, až jsme zůstaly vzhůru jen já, Verča Šibravová, Kačka Jelínková a naše dvě vedoucí, a protože jsem byla tak „moc hodná“, tak jsem dostala za úkol napsat kroniku z téhle skvělé akce. Nakonec jsme šly spát i my, nikdo nebyl vzhůru, ale na jednou začaly zvonit budíky, někomu začal zvonit telefon, protože mu někdo volal (jako třeba mně). Všechno jsme to povypínaly.

Ráno, ještě než se všechny holky vzbudily, nás opustila Pája, protože šla na ranní mši. Jak se probudila vedoucí Kačka, tak jsem se probudila s ní a společně jsme udělaly holkám krásný budíček se spoustou písniček. Jak se všechny probudily, daly jsme si výtečnou snídani z našich domovů a potom jsme se začaly balit a uklízet. Nechaly jsme si věci v suterénu a odešly na mši. Jak skončila, vyzvedly jsme si věci a rozešly se do svých domovů. Moc děkujeme našim nejlepším vedoucím za skvělou akci, kterou výborně připravily. Pokud chcete vidět skvělý vítězný výkon a i všechny další, na oddílových stránkách je odkaz s videem z této akce. ■

Danča Rafajová

Velikonoční osmisměrka pro dospělé

Biskup Pavel Konzbul: Tak jako vánoční svátky nám připomínají radost, tedy ono první životní písmeno, velikonoční události nám možná chtějí připomenout naši odpovědnost. Chtějí připomenout, abychom i to poslední písmeno umístili v našem životě

H	M	M	N	T	A	R	O	F	A	M	E	S	K
A	N	L	I	T	Í	V	S	P	S	E	Z	A	U
S	N	Í	H	P	O	J	R	O	E	T	Á	A	C
A	V	T	T	A	N	N	A	K	O	R	U	N	A
Z	D	Á	T	N	H	N	É	N	P	M	A	E	Ř
R	E	N	T	G	E	N	Í	O	R	M	V	C	M
Z	K	S	E	T	T	V	Í	K	O	Š	I	L	E
A	É	R	S	G	S	U	Ž	D	D	L	D	S	L
V	Í	R	A	M	E	N	E	T	A	Ť	Ě	B	O
Ý	P	Ě	Ř	P	T	L	U	S	T	Ý	T	T	P

AMEN, ANNA, CENA,
DŽUS, EZAU, HNÍT,
KORUNA, KOŠILE,
KUCAŘ, LEGENDA,
METR, MLHA, MLÍT,
MODEL, NAJÍT, OBĚŤ,
OKNO, OPERACE,
PARK, POLE, PRODAT,
PRSTEN, RENTGEN,
SEMAFOR, SNÍH,
STEHNO, SVÍTILNA,
TĚLO, TESAŘ, TLUSTÝ,
VĚST, VIDĚT, VÍNO,
VÍRA, ZDÁT, ZRZAVÝ

Blíží se Noc kostelů. Co s ní uděláme?

Dnes už známý příběh o tom, jak jakýsi náhodně a do pozdního večera otevřený kostelík kdesi v Německu nebo Rakousku přilákal k návštěvě kolemjdoucí, bude brzy pokračovat další kapitolou. V pátek 25. května opět proběhne Noc kostelů a opět i v Otrokovicích.

Urází Noc kostelů Boha?

Mnoho lidí tuto akci využije a do kostela přijde, mnoho z vás při organizaci akce pomůže, s nadšením a zápalem. Ne všichni jsou však takoví. Setkáváme se s názory, že Noc kostelů znesvěcuje Boha, nebo že dokonce jde o akci protikřesťanskou. Zastánci této myšlenky uvádějí, že kostel nebyl stavěn na pořádání kulturních akcí, že v kostele jde v prvé řadě o setkání s Bohem, v tichosti a často o samotě, že neúčta k poslání kostela je i neúčtou k Bohu.

Evangelizační úsilí posledních let vedené samotnými biskupy zahrnuje i myšlenku otevřít církev lidem a říci jim, že existuje i pro ně. Jak to ovšem udělat? Zavřít se s Bohem v kostele, nebo brány kostelů otevřít veřejnosti? Co je lepší? Je-li Bůh laskavý a dobrotivý, nesnese trochu hlučící návštěvníky, kteří projevíli o jeho stánek zájem?

Pozor, program začíná

Od počátku v roce 2011 jsme program Noci kostelů orientovali hlavně na kulturu s cílem přitáhnout návštěvníky. To se podařilo a dnes je akce už všeobecně známá. V posledních letech jsme se ale snažili ráz programu změnit a dát velký prostor právě tichu a duchovnu, umožnit návštěvníkům setkat se s Bohem. Tento trend je patrný i v řadě jiných farností.

Letos otevřeme opět všechny tři otrokovické kostely. Vlastní program chystají v Kvítkovicích, nezapomeneme ani na starý kostel, zosobňující historii našeho města, ale centrem dění bude farní kostel sv. Vojtěcha. Úvod programu obstarají kulturní vystoupení. Bude mezi nimi napří-

klad blok duchovních písní pěveckého sboru Vox Humana, který přijede z partnerského maďarského města Vacs, nebo pantomima našich mladých, představující zápas dobra se zlem.

Atmosféra, kterou hned tak nezažijete

Pokud ale přijdete po půl deváté, můžete už zažít tichou a nenapodobitelnou atmosféru, kterou má kostel pozdě večer nebo v noci. Třeba nemáte důvod chodit, protože prostředí kostela znáte ve všech denních časech, ale přesto o této nabídce můžete říci svým sousedům, spolupracovníkům, známým či přátelům.

Když přijdou, možná je zaujmou mihotavé stíny na stěnách kostela nebo zamyšlená sv. Zdislava, nesoucí v šeru vodu ze studánky. Snad budou obdivovat odlesky plamenů svíček na kovových dvířkách svatostánku nebo nasvícenou křížovou cestu – nic z toho není k vidění v žádném multikině na světě. A možná právě v takovém prostředí pocítí dotyk toho, za nímž do kostela chodíme. Kdyby se tak stalo, bude cíl našeho snažení vrchovatě naplněn.

Prosím dejte proto o Noci kostelů vědět vašemu okolí. Je to to nejmenší, co pro zdar akce můžete udělat, pokud nejste zapojeni v jejím programu.

Pomozte Noci kostelů

Noc kostelů připravuje od ledna malá skupina lidí. Ovšem koncem dubna a v květnu bude potřeba pomocníků opravdu hodně. Budeme roznášet letáky informující veřejnost, vyvěšovat propagační poutače, budeme shánět pořadatele organizující pohyb lidí v kostele a průvodce, kteří budou zájemcům vysvětlovat základy naší víry.

Bude potřeba lidí, kteří se postarají o žaludky pořadatelů i těch návštěvníků, jež budou mít zájem posedět a povykládat si. A po skončení se musí vše rychle uklidit, protože hned v neděli nato přistoupí děti k prvnímu svatému přijímání. Přispějte k tomuto úsilí i vy? ■

Pavel Ludvík

Charita sv. Anežky nás informuje

Fašank 2018 aneb „Pod šable, pod šable“

V úterý 6. února 2018 jsme u nás v Charitním domově již tradičně oslavili „fašank“. Zahájili jsme jej v 14 hodin masopustním průvodem masek, který nejdříve navštívil naše obyvatele na pokojích, kteří se z důvodu svého zdravotního stavu nemohli zúčastnit společného posezení v jídelně domova.

Nebylo nás mnoho, ale i tak krásná princezna, usměvavý klaun, mourovatá kočička a samozřejmě tradiční medvěd, vytvořili lidem úsměv na tváři a zpříjemnili jim všední den.

Před 15. hodinou se jako obvykle v jídelně Charitního domova začali scházet naši obyvatelé. Každý, kdo chtěl, si mohl vzít pestrý klobouček nebo škrabošku, abychom v barevně vyzdobené jídelně plně doplnili atmosféru masopustního veselí.

Posezení jsme zahájili písní: „Pod šable, pod šable, aj pod obušky, my šecker bere me aj plané hrušky. Tady nám nedali, tady nám dajú, komára zabili, slaniny majú.“

K poslechu našim obyvatelům hrála ženská skupina „Návraty“ z Tlumačova. Připravily si pro nás jako vždy velmi originální program tentokrát s názvem: „Ve dvou se to lépe táhne.“ (Pásmo písní pí Simonové a p. Chladila). Písňe doprovázené hrou na klávesy byly prokládány mluveným slovem ve formě povídání a různých vtipů. Všichni jsme se rádi ke zpěvu připojili.

Po celé odpoledne v jídelně panovala veselá atmosféra, lidé byli spokojeni a po skončení programu si akci velmi chválili. ■

*Mgr. Pavla Chladníčková,
sociální pracovnice CHD*

Charita hledá dobrovolníky. Najdou se?

Protože dobrovolníků není nikdy dost, tak průběžně hledáme další nové. Jako dobrovolník můžete působit ve službě Charitní domov Otrokovice, kde je možno trávit volný čas se seniory při povídání, čtení, na procházkách.

Další možností je pomáhat dětem z Terénní služby rodinám s dětmi při zvládnutí školních obtíží. Případně podle zájmu můžeme najít i jiné využití. Dlouhodobě spolupracujeme s dobrovolnickými organi-

zacemi Maltéžská pomoc, o. p. s. a ADRA, o. p. s.

Pokud se chcete stát dobrovolníkem, tak nás můžete kontaktovat na telefonním čísle 605 564 936 nebo na e-mailu zastupce@otrokovice.charita.cz. Budeme rádi, když se jakkoliv zapojíte do činnosti naší organizace. Jedinými podmínkami, které je potřeba splnit, je věk více jak 15 let a trestní bezúhonnost. ■

Mgr. Tomáš Bernatík, zástupce ředitele

Beseda v Klubu důchodců Napajedla

V úterý 13. února zavítali zástupci naší Charity do Napajedel. Členové a návštěvníci místního Klubu důchodců nás pozvali, abychom jim přiblížili naši činnost. Představili jsme jim jednotlivé služby, které Charita sv. Anežky poskytuje.

Od našich zvládnutých posluchačů padaly i různé otázky. Vysvětlili jsme, jak funguje Tříkrálová sbírka, kterou ze svého okolí velmi dobře znají. Celé setkání probíhalo v

příjemné atmosféře. Na závěr nám byl odměnou potlesk všech zúčastněných. ■

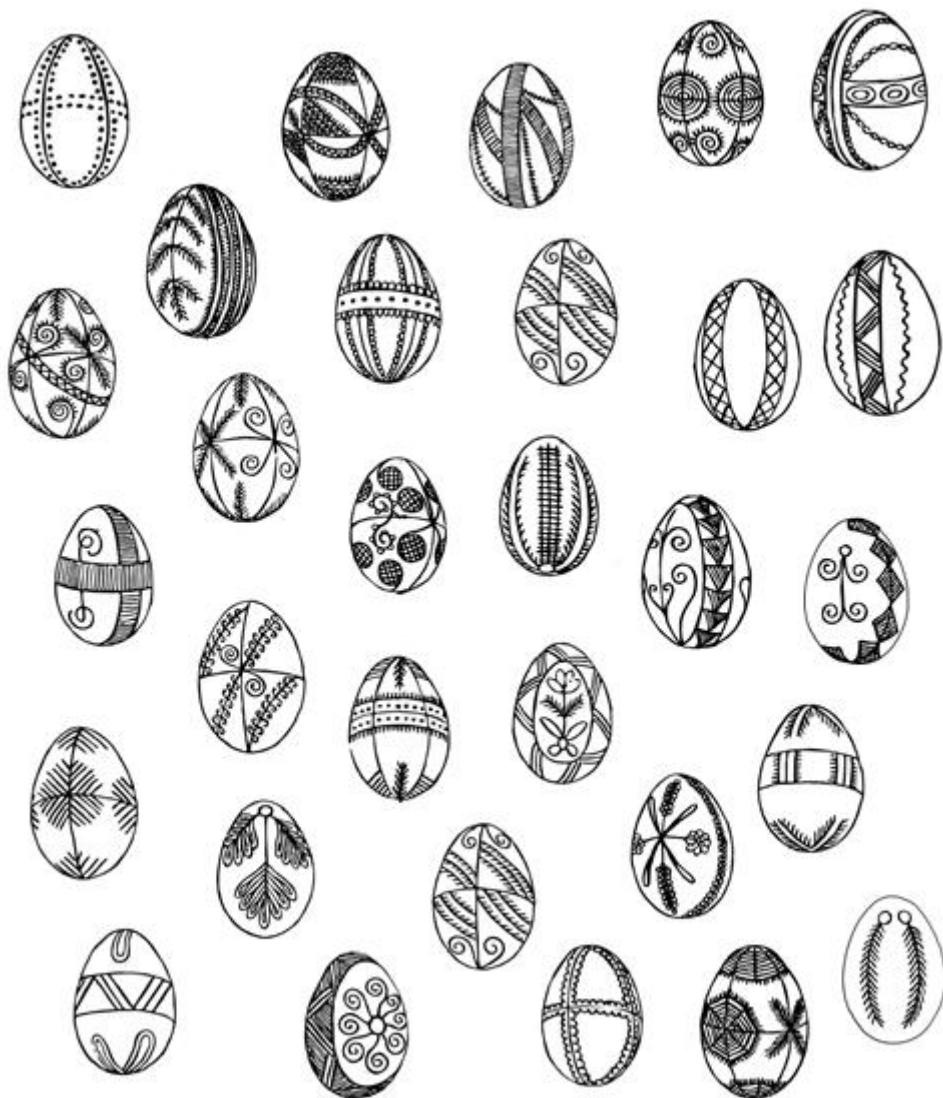
Jan Žalčík, pastorační pracovník

Všem čtenářům Farního občasníku přejeme:
Ať zmrtvýchvstalý Kristus naplní vaše srdce radostí a pokojem!

Hledání velikonoční kraslice

Na obrázku je jedna velikonoční kraslice dvakrát. Dokážeš ji najít?

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.

Redakční rada: P. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>

Autoři textů jsou podepsáni pod příspěvky. Jazyková korektura: Martina Fabriková. Obsahová korektura: Anna Janotová. Ilustrace: Lenka Baroňová.

Uzávěrka dalšího čísla: 29. 4. 2018. Vydání dalšího čísla: 13. 5. 2018.

Velikonoční osmisměrka pro děti

Po vyluštění osmisměrky zjistíš, jaké tajemství se událo o Velikonocích.

Č	Á	L	P	I	A	D	A	R	Z
H	O	S	A	N	A	V	Z	L	M
R	E	K	T	R	N	Í	V	Á	É
O	J	Ř	O	I	T	N	Í	R	L
B	I	Č	G	Á	V	E	R	K	A
Z	Š	Í	L	Á	K	Š	A	P	Z
L	A	I	O	Š	Á	Í	Ž	Á	U
O	P	E	G	D	L	Ř	Í	T	R
H	Ů	B	I	D	E	K	Ř	E	E
C	N	J	Í	I	S	Z	K	K	J
U	K	Ř	I	Ž	O	V	Á	N	Í
A	J	U	L	E	L	A	P	Á	N

ALELUJA
BIČ
BŮH
GOLGOTA
HOSANA
HROB
INRI
JERUZALÉM
JIDÁŠ
KRÁL
KREV
KŘÍŽ
OSEL
PÁN
PAŠIJE
PAŠKÁL
PÁTEK
PILÁT
PLÁČ
TRNÍ
UCHO
UKŘIŽOVÁNÍ

Smějeme se

- „Mirku, řekni nám, proč slavíme Velikonoce?“ „Slavení Velikonoc ustanovil sám Pán Ježíš, když řekl Petrovi: Peč beránky mé.“
- Na Bílou sobotu večer se na prostranství před kostelem koná svěcení ohně. Jde kolem podnapilý chodec a když vidí kněze, jak světí oheň kropáčem plným vody, zablekotá: „Hej, tímhle ten oheň neuhasiš.“
- Tomík zlobil a maminka mu zakázala dívat se na televizi. Večer se při jídle společně pomodlili Otčenáš a když skončili, Tomík říká: „Tak už se můžu jít dívat.“ „Jak to?“ ptá se maminka. „Teď ses modlila: jako i my odpouštíme našim viníkům!“
- Helenka s kamarádkou přijde za maminkou a prosí ji, aby si s nimi šla hrát. „Na co si hrajete?“ ptá se maminka. „Na Noemovu archu. My bude sloni a ty Noe.“ „A

co při tom musím dělat?“ ptá se maminka dále. „Musíš ty velké hladové slony krmit oříšky a čokoládou.“

- Na faru přijde bezdomovec a chce peníze: „Jsem věřící, dejte mi nějaké peníze, abych se dostal domů.“ „Tak udělej aspoň kříž, když jsi věřící a jdeš na faru,“ vybídne ho farář. Muž se křížuje: „Ve jménu Otce i Ducha svatého.“ Farář na to: „A kde máš Syna?“ „Syna vychovává manželka,“ zní odpověď.
- Adélka se ráda předvádí v nových věcech. V sobotu píše Pánu Bohu: „Milý Bože, jestli se v neděli při mši podíváš mým směrem, ukážu ti svoje nové boty.“

